

Michael

občasník farnosti Staré Město

č.38/postní doba 2006

*Svatá Maria, Matko Boží
Tys dala světu pravé světlo
Ježíše, svého syna – Božího Syna.
Ty ses zcela odevzdala Božímu volání
a stala ses pramenem dobroty,
který z něho vyvěrá.
Ukaž nám Ježíše. Ved' nás k Němu.
Uč nás poznávat Ho a milovat,
abychom i my byli schopni
opravdové lásky
a mohli se stát uprostřed žíznícího
světa prameny živé vody.*

(Benedikt XVI.)

„**Deus caritas est**“ – „Bůh je láska“, tak nazval Benedikt XVI. svou první encykliku, která byla světu představena 25.ledna 2006. Téma této encykliky uvádí sám Svätý otec v jejím závěru: „Žít láskou a tímto způsobem umožnit Božímu světlu, aby proniklo do světa, k tomu chci vyzvat touto encyklikou.“ (Deus caritas est, odst. 39). Je to opravdu encyklika o křesťanské lásce, zaměřená na celou církev, podepsaná 25. prosince, tedy v den, kdy církev oslavuje narození Ježíše Krista, vtělené Boží lásky. Je to programová encyklika v hlubokém významu toho slova. Opakuje program samotného Ježíše.

Na začátku Velkého postu můžeme vnímat naléhavost slov papeže z první části encykliky:

Láska se stává starostí o druhého a pro druhého. Nechce už jen samu sebe, chce dobro pro milovaného: stává se zřeknutím, stává se již obětí, ano, chce to. K výstupům lásky a jejím vnitřním očistám patří to, že láska nyní chce neodvolatelnost: směřuje k věčnosti. Láska je stálá cesta z do sebe uzavřeného Já k osvobození (onoho) Já, k oddanosti a právě tak nalezení sebe, ano, k nalezení Boha: Kdo si bude hledět život zachránit, ztratí ho, a kdo by ho ztratil, zachová ho“ (Lk 17,33). Ježíš tím popisuje svou vlastní cestu, která vede skrze kříž k zmrtvýchvstání – cestu pšeničného zrna, jež padne do půdy a umírá a tak přináší bohaté plody. Avšak popisuje tím také podstatu lásky a lidské existence vůbec (vycházejí) ze středu své vlastní oběti a své lásky, jež se v ní naplňuje. (odst.6)

Svatopostní doba: jsme hledáni Bohem – navracíme se k Bohu (ve svátosti smíření).

Sám Bůh jde v Ježíši Kristu za „ztracenou ovci“, za trpícím a ztraceným lidstvem. Když Ježíš mluví ve svých podobenstvích o pastýři, který jde hledat ztracenou ovci, o ženě, která hledá drachmu, o otci, který jde vstříc marnotratnému synu a objímá ho, pak to vše nejsou pouhá slova, nýbrž výklady jeho vlastního bytí a konání. V Jeho smrti na kříži se dovrší ono obrácení se Boha proti sobě samému, v němž se dává, aby pozvedl člověka a zachránil – láska ve své nejradikálnější formě. Pohled' na Ježíšův probodený bok a pochopíš, co bylo východiskem: Bůh je láska (1 Jan 4,8). Na základě tohoto pohledu křesťan najde cestu, jak má žít a jak má milovat. (odst.12)

Svatopostní doba: příprava na setkání s eucharistickým Pánem.

Eucharistie nás vtahuje do Ježíšova úkonu darování se. V přijímání budu spojen s Pánem jako všichni ostatní přijímající. „Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě“, říká sv.Pavel (1 Kor 10,17). Spojení s Kristem je zároveň spojením se všemi ostatními, kterým se dává. Nemohu mít Krista jen pro sebe, mohu mu patřit pouze ve společenství s ostatními, kteří se stali, nebo se mají stát jeho. Přijímání mě vytahuje ze mne samého k Němu a tím zároveň k jednotě se všemi křesťany.

Svatopostní doba: rozhodnutí pro praktickou lásku

„Říká-li někdo: Miluji Boha, ale přitom nenávidí svého bratra je lhář. Neboť, kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí“ (1 Jan 4,20). Je zde potvrzeno neodlučitelné zkřížení lásky k Bohu a bližnímu. Obě patří k sobě tak, že se tvzení: miluji Boha – stává lží, když se člověk uzavírá vůči bližnímu nebo ho dokonce nenávidí. Lásky k bližnímu může být také cesta, aby se člověk setkal s Bohem. A odvrácení od bližního činí člověka slepým pro Boha. Ke zralosti lásky patří, že zahrne všechny síly lidského bytí, že člověka integruje v jeho celistvosti. Setkání s viditelnými projevy Boží lásky volá na kolbiště naši vůli a náš rozum. „Ano“ naší vůle k Jeho vůli sjednocuje rozum, vůli a cit k celistvému úkonu lásky. Lásky není nikdy „hotova“ a dokončena. Mění se během života, zraje a tím si zůstává věrna. Idem velle atque idem nolle – totéž chtít a totéž odmítat – tak definovali antičtí lidé vlastní obsah lásky: být podobný jeden druhému, což vede ke společnému chcení a myšlení. Boží vůle už není pro mne cizí vůle, která mi zvenčí ukládá příkázání, nýbrž moje vlastní vůle ze zkušenosti, že Bůh je mi

Michael č.38/postní doba 2006

intimnější víc než já sám sobě. Pak vzrůstá oddanost vůči Bohu. Potom se stává Bůh našim štěstím. (odst.16-17)

Chybí-li zcela v mém životě dotyk Boha, pak mohu v druhém vidět jen jiného člověka, nedokáži v něm poznat Boží obraz. Když ale ve svém životě zcela vynechám pozornost k bližnímu a kdybych chtěl být pouze „zbožný“ – a jenom konat své náboženské povinnosti, potom uschne i vztah k Bohu. Je „korektní“, ale bez lásky. Jenom služba bližnímu mě otevírá oči pro to, co Bůh dělá pro mne a jak mě miluje.

Pro letošní postní dobu papež předkládá jádro evangelního poselství, jež od počátku uvádělo v úžas pohany: láska k Bohu a k bližnímu. Křesťanství je opravdu náboženstvím lásky, protože Bůh je láska.

NABÍZÍME PROGRAM K PROŽITÍ POSTNÍ DOBY

• POPELEČNÍ STŘEDA

1.BŘEZNA 2006

- ZAČÁTEK POSTU

DEN PŘÍSNÉHO POSTU

(Zdrženlivost od masa a újma v jídle – jednodenní nasycení)

Při obou bohoslužbách byl udělován POPELEC (křížek z popela loňských jímových ratolestí – kočiček – na znamení kajícího smýšlení).

• PONDĚLÍ, STŘEDA, PÁTEK, VŽDY V 17.00 HOD

(po změně času v 18.00 hodin):

POBOŽNOST (SPOLEČNÁ MODLITBA) KŘÍŽOVÉ CESTY. Modlitby budou moderovat jednotlivá společenství farnosti (senioři, cursillisté, terciáři, otcové, ženy, rodiny, mládež, ministranti, děti. Pondělí 13.března bychom chtěli prožít s našimi zastupiteli a pondělí 20.března s našimi „Josefy“).

- **POSTNÍ SOUTĚŽ DĚTÍ o pěkné ceny**

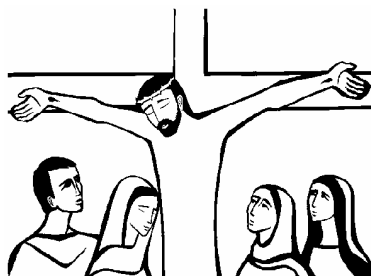
Vždy v pondělí, středu a pátek: účastí na Pobožnosti křížové cesty

- **KAJÍCÍ POBOŽNOST: 1.-5. POSTNÍ NEDĚLI, VŽDY ODPOLEDNE V 15.00 HODIN**

Možnost retrospekce (zadívání se do vlastního nitra a zpytování svědomí), modlitba uzdravení a odevzdání života. Na závěr vždy uctívání ostatků Svatého kříže.

- **KŘÍŽOVÁ CESTA ULICEMI STARÉHO MĚSTA**

Pátek 7.4.2006 (mše svatá je v 17.00 hodin, po ní vyjde průvod s křížem ulicemi města)

- **NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH**

ve čtvrtek 6. 4. a v pátek 7. 4. 2006 (jména nahlaste v sakristii)

- **ÚKLID NAŠEHO CHRÁMU**

začne v sobotu 8. 4. 2006 od 8.00 hod. Prosíme, aby se zapojili také muži naší farnosti.

- **6. NEDĚLE POSTNÍ SE NAZÝVÁ „KVĚTNÁ“ - PAŠIJOVÁ – NEDĚLE 9.4.2006**

V sobotu 8.4. v 18.00 hodin a v neděli 9.4. v 7.00 a 9.00 hodin začne bohoslužba u kříže v nové části hřbitova. Kněz požehná jívové ratolesti (kočičky), které si donesete, a potom přejdeme průvodem do kostela, kde bude následovat mše svatá s čtením pašijí.

- **OČISTA DUŠE VE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ**

vždy půl hodiny přede mší svatou, také během Pobožnosti křížové cesty. Tři zpovědníci budou nabízet svou službu na Květnou neděli (9.4.) od 14.00 – 16.30 hodin.

V Uherském Hradišti se bude zpovídat 14 dní před velikonoce: farní kostel (dopoledne 8 – 10 hodin) františkáni (odpoledne 15 – 18 hodin)

PŘIJMI, PROSÍM, NABÍZENOU MOŽNOST. DNY TÉTO DOBY PŘÍMO VYBÍZEJÍ K MODLITBĚ, POSTU (k pročištění těla i duše) A KE SKUTKŮM MILOSRDNÉ LÁSKY.

Bůh ať Tvou snahu odmění. Přeje o.Miroslav

Pobožnosti Křížové cesty:

DEN	DATUM	HOD.	SKUPINA
Pátek	3. 3. 2006	17.00	děti
Pondělí	6. 3. 2006	17.00	akolyté
Středa	8. 3. 2006	17.00	mladší ženy
Pátek	10. 3. 2006	17.00	děti
Pondělí	13. 3. 2006	17.00	zastupitelé
Středa	15. 3. 2006	17.00	františkáni - terciáři
Pátek	17. 3. 2006	17.00	děti
Pondělí	20. 3. 2006	17.00	Josefové a Josefky
Středa	22. 3. 2006	17.00	manželé
Pátek	24. 3. 2006	17.00	ministranti
Pondělí	27. 3. 2006	18.00	cursillisté
Středa	29. 3. 2006	18.00	otcové
Pátek	31. 3. 2006	18.00	mládež
Pondělí	3. 4. 2006	18.00	senioři
Středa	5. 4. 2006	18.00	pastorační a ekonom. rada
Pátek	7. 4. 2006	18.00	společná
Pondělí	10. 4. 2006	18.00	starší ženy
Středa	12. 4. 2006	18.00	děti ze 3. třídy
Pátek	14. 4. 2006	9.00	společná

POSTNÍ ŘÁD

Každý pátek je den pokání, pokud na něj nepřipadne církevní slavnost, neboť toho dne za nás umřel náš Spasitel. Kajícími skutky se připojujeme aspoň nepatrně k jeho oběti a tak se vděčně hlásíme k jeho kříži. Páteční půst od masa patří už dlouho mezi církevní příkázání. Jeho zachovávání je nyní velmi ztíženo složitostí dnešního života. Proto tuto povinnost pozměňujeme tak, že věřící buď mohou dále zachovávat půst od masa, anebo si uložit nějaký projev pokání podle vlastní volby, buď půst nebo skutek zbožnosti nebo skutek lásky.

Půst: odepřít si masitý pokrm, alkoholický nápoj, kouření, sladkosti, zábavné pořady v televizi a podobně.

Skutek zbožnosti: účast na mši svaté, četba Písma, křížová cesta, modlitba sv. růžence, studium křesťanské nauky, meditace a podobně.

Skutek lásky: návštěva nemocných a péče o ně, pomoc bližním, konkrétní služba občanskému nebo církevnímu společenství a podobně.

Na počátku a v závěru postní doby, to je na Popeleční středu a na Velký pátek, je nařízen půst zdrženlivosti od masitých pokrmů a zároveň půst újmy. Při postu újmy je dovoleno najíst se jen jednou za den dosyta. Tento spojený půst zdrženlivosti a újmy je závazný pro katolíky od dokončeného 18. do dokončeného 59. roku života. Mladistvým mezi 14. a 18. rokem a po dovršení 59. roku se v těchto dnech ukládá pouze půst zdrženlivosti od masitých pokrmů. Nemoc, těžká tělesná práce nebo jiný podobně vážný důvod od povinnosti újmy osvobozují. V tyto dva dny se sjednocují katolíci všech zemí společným vyjádřením ducha pokání a dosvědčují tak své spojení s Pánem (Poenitemini III).

Celá postní doba je časem kající praxe Církve.

Vybízíme ty, kdo mají dostatečné příjmy, aby zvláště v době postní jako výraz ochoty napravovat hříchy vlastní i cizí - přispívali na dobré účely, například na zmírnění bídy ve světě, podporu potřebných, opravu kostelů, potřeby duchovní správy atd.

Každý katolík, který se dopustil smrtelného hříchu, je přísně zavázán vyzpovídat se svátostně aspoň jednou za rok. Stejně jako povinnost přijímat Tělo Páně, i tento závazek je možné splnit v kterémkoliv kostele a kdykoli během roku avšak nejvhodnější je k tomu doba postní a velikonoční.

Důtklivě však vybízíme každého, aby po těžkém pádu nemeškal a obnovil své přátelství s Bohem ihned dokonalou lítostí a co nejdříve svátostí pokání.

Splněním nařízení alespoň jednou za rok svátostně se vyzpovídat a přijmout Nejsvětější Svátost se sice vyhoví zákonu, ale nejvyšší zákon je láska. Kdo chce skutečně růst ve své věrnosti ke Kristu, přijímá tyto svátosti častěji.

Všechny vnější projevy pokání at' vycházejí z upřímného srdce!

Před každým přijímáním Svátosti oltářní je eucharistický půst aspoň jednu hodinu.

*Tento postní řád nabývá platnosti dnem vyhlášení,
to je od první neděle postní, dne 3. března 1974.*

Vaši ordináři

Konference

Nedávno jsem se zúčastnila konference s názvem Zdravotník – křesťan v dnešní nemocnici III. Tématem se stala Lékařská péče o duši a Zraněný zdravotník. Kromě obrovské účasti a zájmu o tuto konferenci se jí zúčastnili i vynikající hosté (m. j. např. P. Vojtěch Kodet nebo MUDr. Marie Svatošová) mající co nabídnout. Protože v nemocnici se člověk zcela jistě setká s křížem utrpení, ale i spásnou nadějí (tedy nejen fyzickou bolestí) a nastává postní doba, lze o této konferenci pohovořit i po čistě duchovní stránce a možná to bude motivací.

Konferenci jsme zahájili mší sv. s hlavní myšlenkou o milosrdném Samařanu. Z celé konference, zkušeností a svědectví hostů jsem se pokusila udělat průřez.

Co je to vlastně SLUŽBA? Je to silnice mezi Jeruzalémem a Jerichem. Vybavme si tu situaci, kdy kolem zraněného projde postupně kněz, levita, Samařan. Ale až milosrdný Samařan se o něho postará a NEPOČÍTÁ dopředu (ani potom), co ho to bude stát. Chce mu pomoci, bere to jako svou přirozenost, že tak učiní.

Na takové cestě do Jericha se zastavila např. i Matka Tereza, která jde původně učit svou svěřenyni na piáno a uvidí holčičku, která umírá hladem. A vůbec nikdo si jí nevšimá. Srdce lidí jsou prázdná a lhostejná. A Matka Tereza si říká: “To tomu dítěti nikdo

nepomůže?? Já jdu někoho učit na piáno a tady na ulici umírá dítě?! Jak absurdní!“ Není jí to jedno, tak JEDNÁ. Jaký byl dále její život, známe všichni. Na takové cestě se zastavil i Don Bosco, který chtěl dát hochům vzdělání, řád do života těm, kteří se do té doby jen tak bezcílně potulovali městem. Takové lidi

určitě známe i z našeho života. I takových je ještě dost. A zároveň málo.

Jeden jediný člověk, který kříž přijal a spojil svůj kříž s Kristovým, udělal pro tento svět daleko více, než všechny parlamenty světa dohromady. Před bolestí nejde utéct, je součástí života. Mísí se s radostí, střídá se – jako na misce vah. Bolest vzbuzuje úctu i strach. Nikdy nebudeme znát dopředu odpověď, jak to dopadne. V každém z nás je také touha po nesmrtelnosti, REALITA však je, že už nežijeme v ráji. Ježíš však na nás pro naše hříchy nezanevřel, podstoupil cestu jako člověk, byl zostuzen, bit, potupen, poznal i svíravou úzkost, ale šel na kříž a prolil svou krev,

aby nás vykoupil. Každý křesťan má co nabídnout. Reálnou nadějí. Každé povolání je spojeno s posláním. A každé obdarování je úkolem. Nemít komplexy a věrohodně žít svůj křesťanský život. Křesťan je vlastně Kristův velvyslanec. Má dva úkoly. Jeden dostává od zaměstnavatele (v práci si musí plnit své povinnosti). Ten druhý je však od Krista a to hlásat evangelium. Kristův velvyslanec je moudrý, rozvážný, vyznačuje z něho pokoj. Jestliže si nás jednou Kristus vybral a vybavil nás hřivnami – nemáme se na co vymlouvat.

Ne u všech lidí, kteří jsou nevěřící nebo hledající lze použít pouze slova, když chceme poukázat na Krista. Ne ve všech situacích to lze uplatnit. Bez pomoci Ducha sv. se nevyhneme lhostejnosti, posuzování a nerespektování lidské svobody. Bez Jeho pomoci může být náš přístup buď ZBABLÝ nebo příliš HORLIVÝ. A to obojí není příliš dobré.

Matka Tereza až později pochopila, že lidi je potřeba hlavně milovat a obracet si je bude Pán.

A co když jsme sami vnitřně zraněni?

Uzdravování je dar nesený společenstvím. Má bolest může zraňovat jiné, můj nepokoj může spustit řetěz zla, ODPUŠTĚNÍ uzdravuje společenství, uzdravená společnost může uzdravovat. Je potřeba usmířovat tělo, aby bylo poddáno vědomí a duchu a usmířovat ducha, aby bylo poddáno Bohu.

Jeden Žid se ptal Rabbina:

„Kdy ustupuje noc dni? Když se objeví první záblesk světla? Když rozpoznáme člověka od keře?“

„Ne,“ odpověděl Rabbín. “Noc ustupuje dni tehdy, když v tváři druhého člověka poznáme sestru, bratra...”

A tak přeji nám všem, abychom dokázali v druhém člověku vidět bližního, dokázali mu pomoci, kdy je to potřeba. A NEPOČÍTAT dopředu (ani potom), co nás to bude stát. S odvahou a pomocí Ducha svatého

Katka Ďuricová

Konečně slušná televizní stanice

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání udělila satelitní licenci společnosti Telepace s. r. o. na vysílání televizního programu pod názvem **TV Noe**.

TV Noe se charakterizuje jako stanice, která bude šířit pohodu, pokoj, lásku a odvahu a má se stát alternativou a doplňkem k současným televizním programům.

Noe je název televizního programu pro rodinu, která přijímá život aktivně v jeho celistvosti. Bude televizí, před kterou nemusíte mít obavy posadit své děti. Vysílání bude optimistické a bude stavět na tradičních křesťanských hodnotách. Vysílání bude výrazně odlišné od vysílání jiných stanic.

TV Noe bude spolupracovat s křesťanským rádiem Proglas a italskou televizí Telepace, od které bude přejímat některé pořady. Nebude, podobně jako rádio Proglas, vysílat reklamy. Prostředky pro svůj provoz bude získávat z dobrovolných příspěvků diváků. Zde máme příležitost prokázat, je-li nám získaná svoboda opravdu vzácná a jsme-li ochotni ji uchovat nejen pro nás, ale i pro své děti. Jinak dokážeme, že nám k životu postačí bulvár.

Vysílání chce stanice zahájit 10. 4. 2006. Mohli bychom tak uvidět velikonoční program z Vatikánu, včetně velkopáteční křížové cesty Svatého otce a oslavy Velikonoc.

Co udělat pro příjem **TV Noe**?

Zakoupit satelitní přijímač a naladit si družici ASTRA 3, která šíří i program rádia Proglas. V Praze a v Brně bude časem možné toto vysílání sledovat i prostřednictvím digitálního vysílání. U nás přichází v úvahu příjem digitálního vysílání v horizontu několika let. V současnosti tedy jediné přijem z družice.

Ve Starém Městě se můžeme obrátit např. na firmu **T electronic** Ing. Vojtěcha Taláka, která má sídlo vedle radnice v 1. patře nad cukrárnou - nám. Hrdinů 440, Staré Město, tel. 572 541 650, mob.

603 545 870. Firma zajistí zařízení a provede montáž a nastavení celého kompletu. S touto činností má již dlouholeté zkušenosti. Cena základního zařízení se pohybuje od 2700 do 3400 Kč + 500 Kč za montáž. Cena se může lišit podle podmínek na domě zákazníka. Umístění antény, délka kabelu, existence anténního stožáru atd.

Přispějme tomuto ušlechtilému dílu jak modlitbou, tak finančně. Prostředky vložené do tohoto vysílání jistě přinesou bohaté ovoce celé naší společnosti. Kdyby žil velký vychovatel mládeže Don Bosco dnes, jistě by již vlastní televizi měl.

František Ingr

Pozvání

- 25. 3. 2006 proběhne v Olomouci přednáška na téma „Věda a víra“ prof. RNDr. Julia Krempaského, Dr. Sc.
- Duchovní obnovy pro manželské páry:
30. 3. – 2. 4. 2006 – Marianum Janské Lázně – P. Moravec
4. 5. – 7. 5. 2006 – Vranov u Brna – P. Karel Moravec

Farní kronika

Pro požehnání na společné cestě životem si přišli:

4. 3. 2006

Kateřina Marášková, SM, Michalská 1757

Lukáš Pelikán, Zbýšov, Školní 476, okr. Brno – venkov

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Marie Vandová *26. 9. 1919 + 9. 2. 2006

Jaroslav Zábojník *24. 3. 1952 +19. 2. 2006

*Své příspěvky můžete zasílat na adresu :
Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město, tel. 604 336 466
šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová
církvní schválení: P. Miroslav Suhomel
grafická úprava : Ing. Vojtěch Foltýnek
<http://staremesto.uhr.cz/> email:staremesto@uhr.cz*